

REFUGIADES

AMB ELLES

Març és un recordatori de la força de les dones. I en un context en què gairebé 60 milions de dones i nenes han estat forçades a fugir, fins i tot en l'adversitat, la seva resiliència ens inspira i ens impulsa. L'ACNUR els dona suport, allà on siguin, perquè puguin començar la seva vida.

eacnur.org / 900 900 532

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados

ÍNDEX

4 **8M / #NOSOCUNAARMA**
Posar fi a la violència per obrir pas a la vida

8 **8M / DONES A L'AFGANISTAN**
Teixir l'esperança en el pitjor país per ser dona
"Somio veure somriures en les nenes afganeses"

10 **SOM ACNUR**
Resultats campanya de Nadal

12 **COMPROMESOS**
Aliances estratègiques, Sector públic, Participació solidària

La revista Refugiats és una publicació quadrimestral del Comitè espanyol de l'ACNUR i les seves entitats associades.

Coordinació
Elena Montero

Disseny i maquetació
Leire Bueno

Taula de redacció
Elena Montero
Leire Bueno
Samuel Martín Bona
Amaia Celorrio
Mónica García
Ángel Moreno

Continguts
Elena Montero i diferents equips del Comitè espanyol d'ACNUR

Edició i col·laboració
Amaia Celorrio i Oficina de Representación de ACNUR España

Traducció
Laia Cabal

Imprès a
Monterreina Comunicació

Data de tancament de la revista: febrer de 2025

COMITÈ ESPANYOL
c/ Cedaceros, 11 - 1r A - 28014 Madrid
☎ Tel.: 900 900 532 - eacnur@eacnur.org

DELEGACIONS I ENTITATS ASSOCIADES

Andalusia
c/ Cuesta del Rosario, 8, casa 2, 3r E - 41004 Sevilla
☎ Tel.: 95 450 10 07 - andalucia@eacnur.org

Navarra
c/ Paulino Caballero, 52, 1a, of. 20 - 31004 Pamplona
☎ Tel.: 94 820 67 45 - navarra@eacnur.org

Comunitat Valenciana
c/ Huesca, 6, 1r, Puerta 1 - 46001 Valencia
☎ Tel/Fax: 963 53 51 76 - cvalenciana@eacnur.org

Castella-la Manxa
Centro de Negocios Italia 113, c/ Italia, 113 - 45005 Toledo
☎ Tel/Fax: 925 25 66 41 - clamancha@eacnur.org

Comitè Català
c/ Trafalgar, 6, principal 3a - 08010 Barcelona
☎ Tel.: 93 301 20 35 - catalunya@eacnur.org

Euskal Batzordea
c/ Hurtado de Amézaga, 27, 12è, dpt. 4 - 48008 Bilbao
☎ Tel/Fax: 94 443 12 74 - euskadi@eacnur.org

Dep. Legal: M-38943-2009

Aquest producte procedeix de boscos gestionats de manera responsable, tant ambientalment com socialment.

➔ Posar fi a la violència de gènere és cosa de tots. El Sayed Alam és refugiat rohingya i voluntari a la seva comunitat. Treballa amb homes rohingyes per conscienciar sobre la violència de gènere al camp de refugiats de Kutupalong, a Coxsbazar (Bangladesh).

ROLE MODEL

Playing our role
in preventing
violence against
women and girls

#AMBLESREFUGIADES

Més del 50 % dels 123 milions de persones desplaçades arreu del món són dones i nenes. Darrere de cadascuna d'elles, hi ha històries de superació inimaginable, de por profunda, de pèrdua, de fugides, de retrobaments, de força, d'esperança. Històries humanes que ens recorden que encara queda un llarg camí cap a la pau i que calen més que bones intencions per aconseguir la igualtat, la justícia i el benestar de totes les dones i nenes.

Al març celebrem el Dia Internacional de la Dona, una data per reflexionar sobre els avenços assolits i, sobretot, per reconèixer els reptes a què encara s'enfronten les dones. Les dones desplaçades són, sens dubte, de les més afectades per les crisis humanitàries. Fugen de la violència i la persecució, i es troben desplaçades en condicions extremes, en què els seus drets més bàsics estan contínuament amenaçats. Pateixen abusos sexuals, explotació i una inseguretats constant, mentre assumeixen la responsabilitat de protegir els fills, defensar els seus drets, tenir cura de la família, reconstruir la seva vida, posar menjar a taula i, simplement, sobreviure. Una resiliència sorprenent.

Però les dones refugiades no només són víctimes del conflicte, també són líders. Dones que, fins i tot en els entorns més difícils, resisteixen i contribueixen a les seves comunitats. Són defensores dels drets humans, activistes, educadores i emprenedores, sovint amb pocs recursos, però amb una determinació que inspira.

He tingut el privilegi de conèixer moltes d'aquestes dones que lideren el canvi i la cerca de solucions des de les seves comunitats, per tot el món. De l'Afganistan a Mèxic. De Burundi a Jordània. Però també molt més a prop: des de la meua arribada a Espanya el novembre passat, he conegut dones refugiades que ajuden els altres en el seu procés d'integració, que creen xarxes de suport entre les persones refugiades i ponts amb el seu país d'acollida, i que són la veu a l'exili de les seves compatriotes, sovint desposseïdes de drets.

Les dones refugiades i desplaçades, aquí i arreu del món, tenen la tenacitat i el talent. Tant de bo, amb la vostra ajuda, puguem continuar donant-los més eines. I, tant de bo, també, tots plegats, puguem construir aquest món on puguin viure en pau.

Aquest mes de març, la meua admiració és amb elles, i la meua gratitud, amb vosaltres, perquè esteu #AmbLesRefugiades.

Grainne O'Hara
Representant de l'ACNUR a Espanya

L'ACNUR, Premi Nobel de la Pau el 1954 i el 1981

L'ACNUR, Premi Príncep d'Astúries de Cooperació el 1991

Els comptes del Comitè espanyol de l'ACNUR són auditats per PKF Attest

Els comptes de l'ACNUR són auditats per l'Oficina de Serveis de Control Intern de les Nacions Unides

El Comitè espanyol de l'ACNUR ha estat analitzat per la CONG-DE i compleix amb els principis de transparència i bon govern

El Comitè espanyol de l'ACNUR ha estat analitzat per la Fundació Lealtad i compleix amb els principis de transparència i bones pràctiques

AENOR certifica el Sistema de Gestió de la Seguretat de la Informació del Comitè espanyol de l'ACNUR segons la norma ISO 27001

POSAR FI A LA VIOLÈNCIA PER OBRIR PAS A LA VIDA

UNA DE CADA TRES DONES PATIRÀ VIOLÈNCIA FÍSICA O SEXUAL EN ALGUN MOMENT DE LA VIDA. ÉS UNA DADA QUE NO HAURIA D'EXISTIR. SI SÓN DONES QUE FUGEN A CAUSA D'UN CONFLICTE, EL RISC AUGMENTA. DAVANT D'AQUESTA REALITAT QUE SEMBLA INABASTABLE, L'ACNUR TREBALLA DES DE CADA COMUNITAT PER ERRADICAR LA VIOLÈNCIA CONTRA LES DONES I LES NENES.

Josefina Cheia, oficial de Violència Sexual i de Gènere de l'ACNUR a Cabo Delgado, Moçambic, i diverses dones desplaçades somriuen per a la foto. Mostren amb orgull la palma de les mans en protesta contra la violència a dones i nenes. Aquestes dones participen en sessions que dirigeix Cheia al Centre de Protecció i Comunitat de l'assentament de persones desplaçades a Lianda, Cabo Delgado. És una de les iniciatives de l'ACNUR perquè les dones tornin a obrir-se a la vida després d'haver patit violència. "Sempre ha estat el meu somni: ajudar les dones que han patit desplaçaments i abusos sexuals. Els ensenyo on poden trobar

suport i que encara poden tenir esperança a la seva vida. És molt gratificant tenir l'oportunitat de veure-les obrir-se", explica la treballadora de l'ACNUR.

Aquests grups de suport són un espai de resiliència, on les supervivents recuperen la veu; expliquen els seus propis traumes i problemes. "Per a nosaltres és el nostre èxit més gran: haver contribuït, amb el nostre granet de sorra, a tornar a les dones els seus poders, la seva dignitat i l'esperança en el seu futur", afegeix la Josefina. "La violència contra les dones s'ha d'acabar. Les dones no volen patir més. Ja

n'hi ha prou". El 70 % de les dones en conflictes, guerres i crisis humanitàries pateixen violència de gènere. I amb l'agreujament dels conflictes, la violència sexual es converteix en una arma terriblement comuna.

La Tausi, amb mocador fúcsia al cap, però que prefereix no ensenyar el rostre, va viure aquesta realitat en el seu propi cos. Va ser segrestada per grups rebels el 2020, quan van atacar la ciutat de Mocímboa da Praia, a Moçambic. Totes les dones capturades van ser obligades a casar-se amb insurgents i van patir abusos sexuals repetits. "El meu marit em va rebre amb els braços oberts quan em vaig

escapar del meu captiveri", explica la Tausi. "No va escoltar la comunitat ni els familiars que li aconsellaven que em deixés després del que m'havia passat. Estic agraïda per la meua vida. I sé que soc molt afortunada".

La violència en els conflictes no només es fa servir per fer mal a les víctimes, sinó també per trencar els lligams de les comunitats, les xarxes que aquests grups intenten tornar a reconstruir. "Parlo amb algunes dones els marits de les quals no van acceptar els abusos sexuals que van patir. Ens donem suport mútuament. Parlem del futur, de com podríem tornar a engegar negocis, rebre ajuda i ser capaces de mantenir les nostres famílies".

Els també volen un món lliure de violència contra les dones

Mohammed Jaber, refugiat rohingya, participa com a voluntari amb altres homes de la seva comunitat per conscienciar sobre la violència de gènere al camp de refugiats de Kutupalong, a Coxsbazar (Bangladesh). Aquest programa de protecció, amb el suport de l'ACNUR, treballa per derivar les persones necessitades a serveis especialitzats, conscienciar sobre la violència de gènere i identificar llacunes en la prestació de protecció i assistència humanitària.

En aquestes pàgines has pogut llegir com petites accions col·lectives que impulsa l'ACNUR arreu del món impacten enormement en les dones que han estat sotmeses a la violència com a arma de guerra. Si vols donar-nos suport en aquesta tasca, escaneja el QR i afegeix-t'hi.

TEIXIR L'ESPERANÇA EN EL PITJOR PAÍS PER SER DONA

DES DE LA PRESA DEL PODER PER PART DELS TALIBANS L'AGOST DEL 2021, ELS 21,4 MILIONS DE DONES I NENES DE L'AFGANISTAN S'HAN ENFRONTAT A UNA EROSIÓ SISTEMÀTICA DELS SEUS DRETS HUMANS FONAMENTALS, INCLOSOS ELS SOCIALS, ELS ECONÒMICS I ELS POLÍTICS. LA VOLUNTAT DE FER DESAPARÈIXER LES DONES DE LA VIDA PÚBLICA AVANÇA AMB ELS MESOS. L'ACNUR POSA ELS MITJANS NECESSARIS PERQUÈ PUGUIN TEIXIR EL SEU FUTUR.

L'Afganistan és entre els deu països amb l'índex més baix de desenvolupament humà. A més, és el país amb l'índex més elevat de violació dels drets de les dones. L'ACNUR continua la seva tasca de protecció a les dones i no les abandona.

©ACNUR / Oxygen Empire Media Production

Què és el primer que es perd quan es viu sota un règim autoritari? En el cas de les dones i les nenes de l'Afganistan no són només alguns drets i llibertats, és la vida mateixa tal com la coneixien. Gestos com obrir l'armari per triar la roba que et posaràs, fer els deures de l'escola, pensar quina carrera vols estudiar o cantussejar una cançó pel carrer són només records a 6.200 quilòmetres d'aquí.

Sota l'autoritat talibana, les dones afganeses han estat sistemàticament desposseïdes de la seva independència personal i també econòmica. Se les ha obligat a abandonar feines a l'administració pública i a ONG internacionals, se n'ha reduït dràsticament la presència al sector privat i se'ls han tancat per la força

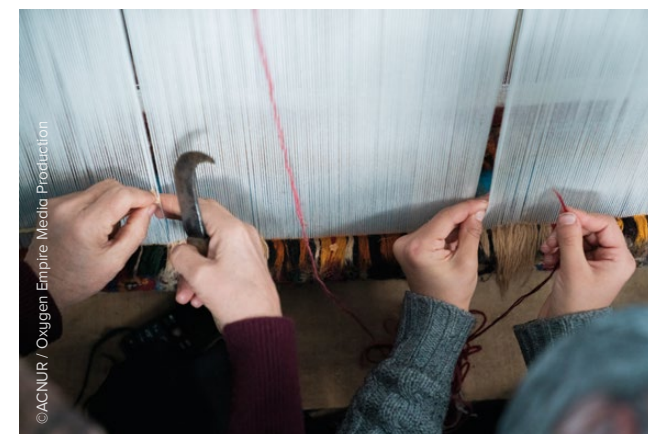
moltes empreses que eren seves. Malgrat tot, hi ha una finestra d'oportunitat. Les dones encara poden dirigir negocis —des de casa seva, principalment— en l'àmbit de la confecció de catifes, la sastreria o l'elaboració d'aliments. Tot i això, s'enfronten al repte de poder accedir als mercats per a la distribució i al finançament dels propis negocis. Una limitació que l'ACNUR s'encarrega de dissipar.

Dels 23,7 milions de persones que van necessitar ajuda humanitària a l'Afganistan el 2024, el 77 % van ser dones i infants. Davant d'aquesta situació, i per atendre les seves necessitats, l'ACNUR ha convertit en una prioritat estratègica garantir la inclusió de les dones i les nenes, amb una atenció especial a les dones que estan en situació de risc o que estan soles al capdavant de la seva

família. L'objectiu és prioritzar aquestes dones, en molts casos desplaçades, amb projectes de mitjans de vida i inclusió econòmica, amb un enfocament integrador i local per fomentar la coexistència i la cohesió local.

Mitjançant subvencions per a la creació de petits negocis i el foment de l'autosuficiència, l'ACNUR contribueix a fer que dones que tenen habilitats i idees de negoci puguin posar en marxa petits projectes empresarials o expandir els que ja existeixen. Això els permet tirar endavant la família i conservar el seu lloc en una societat que s'entesta a apartar-les.

De tota l'assistència directa que l'ACNUR va dur a terme a l'Afganistan l'any 2024, el 54 % va arribar a dones i nenes a les 34 províncies del país.

En este pequeño taller de la localidad de Injil, en la provincia de Herat, una decena de mujeres trabaja en el hilado de la lana. Este centro ha sido fundado por una beneficiaria de una subvención de ACNUR.

Amb els diners atorgats per l'ACNUR, la impulsora d'aquest taller de filatura va poder comprar màquines i matèries primeres, cosa que proporciona una oportunitat d'ocupació a ella, a les dones que l'acompanyen a la feina, i a les seves famílies.

“SOMIO VEURE SOMRIURES EN LES NENES AFGANESES”

LA KHADIJA AMÍN, PERIODISTA AFGANESA DE TRENTA-UN ANYS, VA SER PRESENTADORA DE LA TELEVISIÓ PÚBLICA DEL SEU PAÍS FINS A L'ARRIBADA DELS TALIBANS EL 2021. VA FUGIR A ESPANYA, ON HA CONSOLIDAT LA SEVA CARRERA PROFESSIONAL I DES D'ON DEFENSA ELS DRETS DE LES DONES I LES NENES AFGANESES.

Vas ser presentadora de la televisió pública afganesa fins a la presa de poder dels talibans. Com vas viure el 15 d'agost del 2021, com va ser informar del que va passar?

El 15 d'agost del 2021 va ser inimaginable per a mi. Vaig anar a l'oficina com qualsevol altre dia, malgrat que Kabul era la darrera província encara fora del control talibà. Al saló de bellesa, on les presentadores es maquillen abans de sortir en directe, entre bromes, nervioses, parlàvem de què passaria si ens atrapaven. En el fons, la por era real.

Després de presentar les notícies, em van assignar un reportatge sobre la situació als bancs, que era caòtica perquè la gent tenia por i estava retirant els seus diners. Quan tornava, el meu cap em va trucar: “Khadija, ja no pots tornar. No hi ha ningú a l'oficina. Han alliberat els presos de la presó”. No m'ho vaig voler creure i vaig córrer a comprovar-ho: l'edifici estava desert. Encara volia acabar el meu reportatge, però el meu cap em va aturar. “Ves-te'n ara mateix”, em va ordenar.

A les cinc de la tarda, ens van demanar calma, però el president havia fugit. Per a nosaltres, que havíem lluitat durant vint anys a l'Afganistan, va ser un cop devastador.

Ara impulsas un projecte d'educació per a nenes a l'Afganistan. Per què penses que és necessari?

Jo vaig estudiar en classes clandestines durant el primer règim talibà el 1996. La meua germana, les meves cosines i jo estudiàvem en secret perquè volíem aprendre. Aquest esforç ens va preparar per assistir a l'escola quan finalment se'ns va permetre anar-hi. Ara, veure que les nenes han perdut el dret a l'educació és colpidor. Vaig pensar què podia fer per ajudar-les i vaig decidir crear una escola de classes virtuals perquè les nenes i les dones tinguin l'oportunitat d'aprendre, ja que l'Afganistan s'ha convertit en una presó per a elles.

Què va significar poder anar d'adult a la universitat a estudiar periodisme i què representa el periodisme per a tu?

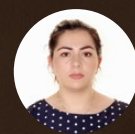
L'educació és un dret fonamental. Un país no pot progressar sense dones. No obstant això, els talibans han eliminat completament les dones de la societat. Malgrat tot, els podem donar esperança. Anar a la universitat és un somni que moltes portem a dins des de petites. Estudiar i poder fer una carrera ens dona poder i la capacitat de construir un futur.

Sense educació, és com no tenir ulls, és com estar recloses sense sortida.

El periodisme, en particular, ha estat una professió perillosa per a moltes de nosaltres. Algunes fins i tot han perdut la vida pel camí. La llibertat d'expressió és essencial; sense, no podem viure en una societat justa. A mi, el periodisme em va canviar la vida. Informar el món és vital, encara que en països en conflicte sigui una feina tan arriscada com ser soldat.

Com explicaries com es viu haver de marxar d'un país on un té la feina, la família, la vida?

Com a refugiada, sé que deixar el teu país és una decisió difícil. No va ser una elecció personal, sinó una obligació. Ens van forçar a deixar-ho tot enrere i a començar de zero. Va ser un procés dolorós, però sempre hi ha esperança. No m'havia imaginat mai que treballaria als mitjans a Espanya. Quan vaig arribar, vaig fer un curs de cuina a Salamanca, vaig fer pràctiques en un restaurant i, en traslladar-me a Madrid, vaig treballar a l'hostaleria. Va ser una feina dura, però de mica en mica vaig anar buscant el meu camí. Ara escric per a *20 Minutos* i treballo a Telefónica. Dones de tot el món

El 20 de febrer la Khadija Amin va participar en l'esdeveniment “Mujeres afganas: mirando hacia el futuro”. Vam poder conversar-hi per conèixer millor la seva història. Tens el vídeo disponible en el QR:

es posen en contacte amb mi perquè volen sentir les nostres històries i donar-nos suport.

Com t'agradaria veure't d'aquí a cinc anys?

La fugida és difícil. Deixar el teu país, la teua família i tot el que coneixes per començar de zero és un repte enorme. Però malgrat això, és crucial tenir un propòsit. Un dels meus somnis més grans és que la meua escola en línia creixi i pugui acollir moltes nenes afganeses i donar-los l'educació que se'ls nega. També vull empoderar dones afganeses a l'exili. Espero que aquest projecte no sigui temporal, sinó permanent, perquè l'educació dona poder i permet decidir sobre el propi futur. D'aquí a cinc anys, m'agradaria veure'm amb els meus fills i haver aconseguit consolidar els meus projectes.

I què li demanes al futur per a l'Afganistan?

Tant de bo les dones a l'Afganistan recuperin els seus drets i tornin a ser part de la societat. Somio veure somriures en les nenes afganeses, que puguin respirar aire lliure i tenir una vida digna. L'educació obre portes, i lluitaré perquè cap nena hagi de deixar d'estudiar per culpa dels talibans.

LA TEVA AJUDA: EL FIL QUE HO CONNECTA TOT

QUÈ TENEN EN COMÚ LA REPÚBLICA CENTREAFRICANA I EL LÍBAN? A PRIMER COP D'ULL, PODRÍEM DIR QUE MÉS AVIAT RES O POC, PERÒ COM A PART DE LA FAMÍLIA DEL COMITÈ ESPANYOL DE L'ACNUR, SEGUR QUE REONEIXES EL VINCLE ENTRE AQUESTS INDRETS: TOTS DOS ESTAN MARCATS PER L'IMPACTE DE LA TEVA AJUDA DESPRÉS DE LA NOSTRA DARRERA CAMPANYA

Recordaràs que, en el darrer número de la revista, vam haver de fer lloc a dues situacions que requerien la nostra atenció i el nostre esforç. D'una banda, volíem poder ajudar els milers de persones que esperaven al Camerun i la República Democràtica del Congo a poder tornar al seu país natal, la República Centreafricana. Estaven a punt i, encara que una mica nervioses, tenien un gran desig de reiniciar la seva vida, i l'ACNUR ho tenia tot preparat. Gràcies als més de 42.000 donatius que vam rebre, 16.625 persones van poder tornar el 2024 i ajudarem que 40.000 més ho facin aquest 2025.

Però la veritat és que el convuls panorama internacional que ens envolta va fer que, a més de posar l'atenció en la República Centreafricana, no poguéssim ignorar l'emergència humanitària que estava patint el Líban. I tu tampoc ho vas fer. Tan bon punt et vam fer saber la nostra intenció d'ajudar, ràpidament vas respondre, juntament amb més de 77.000 persones.

En total, hem pogut enviar més de 2,25 milions d'euros a la República Centreafricana i més de 3,7 milions d'euros al Líban. Quin immens orgull formar part d'aquesta família.

I EN QUÈ ES TRADUEIX AQUESTA AJUDA?

Sabem que quan decideixes donar a través d'una trucada de telèfon, un SMS o un correu electrònic, ho fas confiant en la nostra feina. Per això, volem ser sempre transparents amb exemples que expliquen la materialització de l'ajuda que enviem a les operacions. En el cas de la República Centreafricana, gràcies a l'import rebut, dones com la Govini Francine, que va haver de fugir del seu Baoro natal el 2014, ha pogut tornar i ser econòmicament independent mentre treballa com a paleta en un dels projectes de construcció de refugis duradors per a persones retornades i desplaçades de l'ACNUR. Un impacte doble de l'ajuda en què les persones retornades i desplaçades aporten el seu granet de sorra a la comunitat participant en la reconstrucció perquè altres persones puguin tornar en condicions dignes. "Unint-nos tots per donar suport a aquest projecte donarem als nostres fills un futur millor", explica.

Si ho recordes, iniciatives com la construcció de refugis o d'escoles o la rehabilitació d'espais col·lectius per a les famílies desplaçades eren algunes de les prioritats de l'ajuda. També atorgar el més necessari per tornar a començar: »

El Hamadou és una de les persones que van retornar a la RCA el 2024. Amb només 22 anys, va obrir una cafeteria fa vuit mesos. "Ofereixo un bon esmorzar a tots els viatgers que passen per Baoro, que és una ciutat cruïlla de camins".

Una treballadora de l'ACNUR parla amb un refugiat siríà retornat des del Líban pel conflicte l'octubre passat.

» ajut en efectiu per a les famílies i articles com ara matalassos, mantes, estris de cuina i llums.

En el cas del Líban, l'ajuda va tenir a veure amb la protecció davant d'una emergència d'aquesta magnitud. En pocs dies, el país estava sumit en el caos amb 1,2 milions de persones desplaçades. Aquesta fugida sobtada va fer que l'ACNUR hagués d'ajudar les famílies amb el més bàsic, des de diners en efectiu per poder comprar menjar o pagar el transport cap a un lloc segur, fins a matalassos per no haver de dormir a terra i l'adaptació d'espais col·lectius, com ara escoles, en refugis segurs. A més, l'ACNUR es va encarregar de reunir testimonis a la frontera per conèixer les necessitats i els dubtes de les persones que es van veure abocades a fugir a països veïns com Síria, que encara es troben en una situació inestable.

Històries com la de la Rafah, que ja havia refet la seva vida al Líban després d'escapar-se de la guerra de Síria el 2017, van tornar a passar la frontera amb el seu marit i els seus fills buscant recer a la Síria rural. En aquests moments d'incertesa, l'ACNUR dona suport a les persones alleujant-les amb ajuda bàsica com mantes, roba d'abric i matalassos, que els garanteixen el benestar.

Pots consultar l'informe de resultats a través d'aquest QR.

Compromesos ALIANCES ESTRATÈGIQUES

Educació i tecnologia per transformar el demà

Als camps de refugiats, on la vida és plena d'incertesa, l'educació esdevé una via d'esperança. Segons l'ACNUR, el 41 % de la població desplaçada per força són nens i nenes, fet que subratlla la urgència de prioritzar l'educació en aquests entorns.

ProFuturo, el programa d'innovació educativa amb tecnologia impulsat per la Fundació Telefónica i la Fundació "la Caixa", respon a aquesta necessitat oferint als infants refugiats accés a una educació de qualitat. Com assenya-la la seva directora general, Magdalena Brier, "l'educació és una eina poderosa per transformar la vida d'aquests nens i nenes".

El juny de l'any passat, representants de ProFuturo, acompanyats d'una delegació del Comitè Espanyol de l'ACNUR, van visitar el camp de refugiats de Mahama a Ruanda i van veure l'impacte positiu del programa.

A Ruanda, ProFuturo ja ha beneficiat més de 13.000 nens i nenes en 15 escoles. Per a Apolone Gasana, coordinador del programa a Mahama, eines tecnològiques com les tauletes impacten "directament en la motivació dels estudiants" i contribueixen a reduir l'abandonament escolar.

Aquesta motivació es reflecteix en casos com el de l'Egide, un nen que va arribar a Mahama fa cinc anys i que avui aprèn matemàtiques i ciències mentre es familiaritza amb el món digital. El seu cas és un exemple del canvi que ProFuturo està impulsant. Per al 2025 es preveu formar en eines digitals 25.108 estudiants.

Amb l'educació i la tecnologia plegades, ProFuturo està obrint portes cap a un futur millor per als infants refugiats.

“ L'OBJECTIU DEL PROJECTE ÉS FER ARRIBAR L'EDUCACIÓ DE QUALITAT A ENTORNS VULNERABLES. PER AIXÒ HEM DE SER AQUÍ, EN CAMPS DE REFUGIATS, COM EL DE MAHAMA, ON HI HA ELS MÉS VULNERABLES DELS VULNERABLES.

Magdalena Brier
Directora general de ProFuturo

- **Implementació:** el projecte es desenvolupa a Ruanda, Zimbàbue i Nigèria, i promou l'accés a l'educació dels joves refugiats i locals.
- **Activitats extracurriculars:** s'impulsa l'accés a l'educació mitjançant activitats com els clubs d'informàtica, dissenyats per fomentar l'aprenentatge digital a les escoles participants.
- **Equitat de gènere:** s'entreguen paquets d'higiene per millorar l'assistència escolar de les nenes, eliminant obstacles que afecten la seva educació.
- **Educació com a factor transversal:** es financen menjadors escolars per garantir l'alimentació dels estudiants i es promouen campanyes de sensibilització sobre educació i inclusió digital a les comunitats d'acollida.

IMPACTE EN XIFRES A RUANDA

16.127 estudiants

15 escoles

574 docents formats

1.688 tauletes entregades

Compromesos

SECTOR PÚBLIC:
DIPUTACIÓ FORAL
DE BISCAIA

Nova cooperació

En un context global de crisi, la cooperació basca cerca mobilitzar més voluntats i recursos per promoure el desenvolupament humà, la justícia global, els drets humans i la pau. Amb un ampli suport polític i social, fa un any vam aprovar una nova [Llei de cooperació i solidaritat](#).

Aquesta normativa fa una menció especial a la realitat de les persones desplaçades per la força. A eLankidetzeta apostem per la feina en contextos de crisi i conjuntament amb les poblacions afectades. Per això, i per assolir els objectius de la llei, continuarem treballant amb persones refugiades acompanyades per organitzacions humanitàries, institucions i agències de les Nacions Unides, com l'ACNUR.

L'ACNUR té una àmplia experiència de treball amb comunitats desplaçades i refugiades en contextos de crisis complexes i les seves iniciatives diversifiquen les intervencions humanitàries que impulsa eLankidetzeta.

“

LA POLÍTICA PÚBLICA BASCA RESPONDRA A LES NECESSITATS I ELS DRETS DE LES PERSONES DESPLAÇADES I REFUGIADES, EN CONTEXTOS DE CRISI, A TRAVÉS DE L'ACCIÓ HUMANITÀRIA.

JAVIER CORTÉS FERNÁNDEZ

Director d'eLankidetzeta - Agencia Vasca de Cooperación y Solidaridad

DARRERES AJUDES DE LES NOSTRES INSTITUCIONS COL·LABORADORES

→ ÀFRICA

TXAD

- * Protecció i ajuda d'emergència per a la població refugiada al Txad a causa del conflicte del Sudan.
  - Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament (ACCD) **290.000 €**
  - Ajuntament de Barcelona **125.000 €**
  - Diputació Foral de Biscaia **120.000 €**
  - Ajuntament de Tarragona **40.000 €**
  - Diputació de Huelva **16.500 €**
  - Ajuntament de Pamplona **15.000 €**
  - Ajuntament de Vigo **10.000 €**
  - Ajuntament de Terrassa **10.000 €**
- * Protecció i assistència en resposta a la violència sexual i de gènere per a la població refugiada sudanesa i comunitats d'acollida a l'est del Txad.
  - Govern de les Illes Balears **300.000 €**
- * Accés a aigua potable i sanejament per a població refugiada sudanesa al Txad.
  - Ajuntament de Bilbao **70.000 €**
  - Ajuntament de Pamplona **29.206,85 €**
  - Federación Navarra de Municipios y Concejos **24.000 €**
- * Promoció de mitjans de vida i desenvolupament sostenible entre comunitats agrícoles de l'est del Txad.
  - Diputació de Cadis **35.000 €**

ETIÒPIA

- * Accés als serveis de salut de qualitat per a la població refugiada i d'acollida a Etiòpia.
  - Agència Vasca de Cooperación para el Desarrollo **200.000 €**
- * Protecció i accés a serveis de salut de qualitat per a població somali refugiada a Etiòpia, essencialment dones i infants.
  - Diputació de Màlaga **53.550 €**

MOÇAMBIC

- * Lluita contra la violència sexual i de gènere (VSG) i la vulneració de drets de les dones i les nenes a Moçambic i enfortiment de les capacitats del professorat de Biscaia per sensibilitzar respecte d'això.
  - Diputació Foral de Biscaia¹ **410.000 €**

MALI

- * Protecció i assistència a població refugiada, desplaçada interna i retornada al nord de Mali.
  - Ajuntament de Madrid **185.000 €**

ALGÈRIA

- * Accés a refugi segur i digne per a les persones refugiades sahrauís dels camps de Tindouf a Algèria.
  - Agencia Extremeña de Cooperación para el Desarrollo (AEXCID) **100.000 €**
- * Accés a refugi segur i digne després de les inundacions per a les persones refugiades sahrauís dels camps de Tindouf a Algèria.
  - Fundación Fondo Cantabria Coopera **10.000 €**

RDC

- * Lluita contra la violència sexual i de gènere (VSG) i la vulneració de drets de les dones i les nenes, amb especial atenció al tràfic amb motius d'exploració sexual, a la República Democràtica del Congo.
  - Conselleria de Presidència, Justícia i Esports de la Xunta de Galicia **84.000 €**

UGANDA

- * Reforç del sistema de salut a Uganda: millora de l'accés per a població refugiada i local.
  - Ajuntament de València **30.000 €**
  - Agencia Asturiana de Cooperación al Desarrollo **25.721,15 €**

NIGÈRIA

- * Protecció i assistència sanitària per a la població refugiada a Nigèria.
  - Ajuntament de Bilbao **28.000 €**

→ ORIENT MITJÀ

IEMEN

- * Protecció i ajuda humanitària per a la població víctima de desplaçament al Iemen.
  - Generalitat Valenciana **600.000 €**
  - Diputació de València **50.000 €**
  - Diputació d'Alacant **10.000 €**

LÍBAN

- * Protecció i ajuda humanitària per a la població refugiada i sol·licitant d'asil siriana a la governació de la Bekaa, al Líban.
  - Diputació de Barcelona **450.000 €**
- * Prevenció i resposta a la violència sexual i basada en el gènere entre la població refugiada i sol·licitant d'asil siriana a les governacions de Beirut i el Mont Líban, al Líban.
  - Govern de les Illes Balears **300.000 €**
- * Protecció i ajuda humanitària per a la població refugiada i desplaçada interna per l'emergència del Líban.
  - Diputació de Huelva **14.000 €**
  - Ajuntament de Castellar del Vallès **6.000 €**

→ EUROPA

UCRAÏNA

- * Protecció i assistència per a la població víctima del conflicte a Ucraïna.
  - Ajuntament de Madrid **611.000 €**
  - Ajuntament de Madrid **250.000 €**
  - Govern Basc **50.000 €**

→ AMÈRICA

COLÒMBIA

- * Protecció i inclusió econòmica a Colòmbia per a persones víctimes del desplaçament forçós.
  - Generalitat Valenciana² **444.650 €**

¹Projecte pluriennal 2024-2026. A aquesta subvenció a implementar a Moçambic s'hi afegeixen 124.978,70 € per a activitats de sensibilització i educació per a la transformació social (també coneguda com a EpCG) a Biscaia.

²A aquesta subvenció a implementar a Colòmbia s'hi afegeixen 5.350 € per a activitats d'EpCG a València.

Compromesos | PARTICIPACIÓ SOLIDÀRIA

APRENDRE SOBRE LES PERSONES REFUGIADES

A TRAVÉS DEL BREAKDANCE

T'imagines patir persecució per fer el que t'apassiona?

Aquest curs ampliem el catàleg de recursos educatius del projecte a col·legis i instituts amb les increïbles històries de superació d'un grup de hip-hoppers afganesos que es van veure forçats a abandonar el seu país el 2021. Una d'elles és Manizha Talash, la jove que veiem a la foto.

I no només comparteixen els seus testimonis, sensibilitzant sobre el que passa a l'Afganistan, sinó que també ensenyen als alumnes les tècniques bàsiques de la seva passió, el breakdance.

DESCOBREIX LA SEVA HISTÒRIA EN AQUEST QR:

Ets docent i t'interessa? → Escriu-nos a: sensibilizacion@eacnur.org

En aquest número de *Refugiades* t'expliquem com impacta la violència en la vida de les dones i les nenes desplaçades a la força. T'hi afegeixes per posar fi a aquesta realitat?

Firma en el QR i comparteix →

Fotografía: ©ACNUR / H. Caux

eacnur.org

[@eACNUR](https://twitter.com/eACNUR)

facebook.com/eacnur

youtube.com/eacnur

[@eacnur](https://instagram.com/eacnur)

[@eacnur](https://tiktok.com/@eacnur)

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español